

které byly lex contractus a podle toho mohl se také řídit, čině nejvyšší podání. Kdyby bylo bývalo v dražebních podmínkách, že převezme výměnek a služebnost Marie D-ové za úroky ze starého uhrazovacího kapitálu, byl by se podle toho zařídil a bylo by se to projevilo ve výši jeho podání. Správně poznamenává rekursní soud, že to byly zájmy vydražitelovy, jež se zřetelem k obsahu dražebních podmínek nutně vyžadovaly zřízení nového kapitálu, který by odpovídal nynějším poměrům a nynější hodnotě převzatého plnění a není tedy, jak míní rekurentka, tímto opatřením poškozen, nehledě k tomu, že by v tom případě bylo bývalo jeho věcí, by si stěžoval, což však se nestalo. Zda účastníci dali k tomuto opatření nebo k takovému výkladu dražebních podmínek souhlas, je zcela nerozhodné, když dražební podmínky vešly v moc práva a byly základem dražby.

Čís. 12443.

I úmluva nerozvedených, nýbrž jen fakticky spolu nežijících manželů o výchově a výživě dětí podléhá schválení opatrovnického soudu.

(Rozh. ze dne 16. března 1933, R I 102/33.)

Nerozvedená, avšak odloučeně žijící manželka žádala na soudě, by byla schválena úmluva mezi ní a jejím manželem o výchově a o péči nezletilých dětí, vzešlých z jejich manželství. Soud první stolice žádost zamítl, rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: První soud zamítl žádost hlavně z toho důvodu, že dosud nenastal důvod k opatrovnictví. I rekursní soud sdílí tento názor, neboť jde o nezletilce pocházející z manželství dosud nerozvedeného a nerozloučeného, jakž vyplývá z předloženého notářského spisu, který má též ujednání dosud nerozvedených manželů o výchově a o výživě manželských dětí pro případ rozvodu. Činnost opatrovnického soudu počíná teprve, když nastává potřeba chrániti zájmy nezletilců, což by bylo teprve po soudně provedeném rozvodu. V souzeném případě jde o dohodu dosud nerozvedených třebaže fakticky spolu nežijících manželů. Nenastala tudíž nutnost k zahájení činnosti opatrovnického soudu, ježto se nerozvedení manželé bez schválení opatrovnického soudu mohou dohodnouti o výchově a výživě svých manželských dětí. Jen v tom případě by mohl a musel podle § 142 obč. zák. opatrovnický soud zakročit, kdyby se třeba ještě nerozvedení, ale fakticky spolu nežijící manželé o výchově a výživě svých manželských dětí neshodli. To však v souzeném případě není a právem proto první soud žádosti nevyhověl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by o žádosti věcně rozhodl.

Důvody:

Podáním ze dne 24. srpna 1932 žádá Anna G-ová za soudní schválení úmluvy mezi ní a mezi jejím manželem Theodorem G-em o vý-

chově a péči tří nezletilých dětí, vzešlých z jejich manželství. Z předloženého notářského spisu plyne, že manželé žijí fakticky odděleně, že chtějí podati žádost za povolení dobrovolného rozvodu od stolu a lože, a z připojeného osvědčení o státním občanství plyne, že oba manželé i nezletilé děti jsou příslušníky Československé republiky, a že manžel Theodor G. přísluší domovskou obcí do S. v obvodu dovolávaného okresního soudu. Usnesení soudů nižších stolic, jimiž byla zmíněná žádost zamítnuta, jsou nezákonná. Soudy nižších stolic mají za to, že dosud není důvodu, by opatrovnícký soud věcně o žádosti rozhodl, poněvadž jde o dohodu nerozvedených, třebaže fakticky spolu nežijících manželů, a nutnost zakročení opatrovníckého soudu dosud nenastala, poněvadž se manželé o výchově a výživě dítek shodli, a mohou tak učiniti bez schválení opatrovníckého soudu. § 142 obč. zák. stanoví, že, byli-li manželé rozvedeni nebo rozloučeni a neshodli-li se z a s c h v á l e n í soudu o tom, kdo z nich má o děti pečovati a je vychovávat, rozhodne soud, přihlížeje k zvláštním okolnostem případu, zejména k zájmům dětí, mají-li býti všechny nebo které děti ponechány otci nebo matce. Z ustanovení toho, zejména ze slov: »neshodli-li se manželé z a s c h v á l e n í s o u d u...« plyne, že úmluva rodičů o péči a výchově dětí podléhá schválení soudu. Citovaný zákonný předpis řeší případ, byli-li manželé rozvedeni nebo rozloučeni, než, jak bylo v četných rozhodnutích nanejvýš v rozhodnutí čí. 843, 3267, 6773, 9572 a 11.982 sb. n. s. zevrubně vyloženo, jest předpisu toho použití obdobně i za trvání manželství, když manželé se rozešli bez rozvodu neb rozluky. Dětem bude nutno zříditi pro toto řízení zvláštního opatrovníka.

Čís. 12444.

Při dožádání o přísežný výslech podle §§ 301 a 340 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, čí. 76 sb. z. a n., jde o procesní úkon, upravený civilním soudním řádem. Platí tu proto co do přípustnosti opravných prostředků předpisy civilního soudního řádu, nikoliv předpisy nesporného řízení.

(Rozh. ze dne 16. března 1933, R I 137/33.)

Berní úřad požádal okresní soud, by vzal do přísahy Barboru L-ovou o jejím tvrzení, že svršky zabavené berní exekucí jsou jejím vlastnictvím. Barbora L-ová navrhla, by dožádání bylo zamítnuto pro nedostatek aktivní legitimace dožadujícího úřadu, dále vzhledem k zahájenému spornému řízení v téže věci u příslušného soudu, jakož i by bylo dožádání odmítnuto pro místní nepřislusnost. Soud první stolice nevyhověl návrhu Barbory L-ové. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs Barbory L-ové.